

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2022. gada 24. martā *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisku personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Regula (ES) 2016/679 – Uzraudzības iestādes pilnvaras – 55. panta 3. punkts – Apstrādes darbības, ko veic tiesas, pildot savus uzdevumus – Jēdziens – Dokumentu, kas iegūti tiesas procesā un ietver personas datus, nodošana žurnālistam

Lietā C-245/20

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Rechtbank Midden-Nederland* (Centrālānīderlandes tiesa) iesniedza ar 2020. gada 29. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts tajā pašā dienā, tiesvedībā

X,

Z

pret

Autoriteit Persoonsgegevens,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, Tiesas priekšsēdētāja vietnieks L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], tiesneši N. Jēskinens [*N. Jääskinen*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents) un M. Safjans [*M. Safjan*],

ģenerālvokāts: M. Bobeks [*M. Bobek*],

sekretāre: L. Karasko Marko [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2021. gada 14. jūlija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- X un Z vārdā – *S. A. J. T. Hoogendoorn, advocaat*,
- *Autoriteit Persoonsgegevens* vārdā – *G. Dictus* un *N. N. Bontje, advocaten*,
- Nīderlandes valdības vārdā – *M. Bulterman* un *C. S. Schillemans*, pārstāves,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

- Spānijas valdības vārdā – *L. Aguilera Ruiz*, pārstāvis,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, kā arī *P. Barros da Costa*, *L. Medeiros* un *I. Oliveira*, pārstāvji,
- Somijas valdības vārdā – *H. Leppo*, pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā – *F. Erlbacher*, *H. Kranenborg* un *D. Nardi*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2021. gada 6. oktobra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV 2016, L 119, 1. lpp.) 55. panta 3. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp X un Z, no vienas puses, un *Autoriteit Persoonsgegevens* (Personas datu aizsardzības iestāde, Nīderlande; turpmāk tekstā – “AP”), no otras puses, par žurnālistu piekļuvi pirmo minēto personas datiem, kuri bija ietverti tiesvedības materiālos, saistībā ar tiesas sēdi *Raad van State* (Valsts padome, Nīderlande) administratīvo lietu palātā tiesvedībā, kurā Z bija lietas dalībnieks un X – viņa pārstāvis.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Regulas 2016/679 20. apsvērumā ir noteikts:

“Kaut arī šī regula cita starpā ir piemērojama tiesu un citu tiesu iestāžu darbībai, Savienības vai dalībvalstu tiesību aktos varētu precizēt apstrādes darbības un apstrādes procedūras attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic tiesas un citas tiesu iestādes. Ja tiesa personas datus apstrādā, veicot tiesas spriešanas funkciju, šāda apstrāde nebūtu jāiekļauj uzraudzības iestādes kompetencē, lai nodrošinātu, ka tiesu iestādes ir neatkarīgas savu tiesu varas uzdevumu izpildē, tostarp lēmumu pieņemšanā. Šādu datu apstrādes darbību uzraudzību vajadzētu būt iespējai uzticēt attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmas konkrētām struktūrām, kurām jo īpaši būtu jānodrošina atbilstība šīs regulas noteikumiem, jāveicina tiesu iestāžu darbinieku informētība par to pienākumiem, kas ietverti šajā regulā, un jāizskata sūdzības par šādām datu apstrādes darbībām.”

4 Saskaņā ar šīs regulas 2. pantu:

“1. Šo regulu piemēro personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, ja apstrādi neveic ar automatizētiem līdzekļiem.

2. Šo regulu nepiemēro personas datu apstrādei:

- a) tādas darbības gaitā, kas neietilpst Savienības tiesību aktu darbības jomā;
- b) ko īsteno dalībvalstis, veicot darbības, kas ir [LES] V sadaļas 2. nodaļas darbības jomā;
- c) ko veic fiziska persona tikai personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā;
- d) ko veic kompetentas iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem, vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.

3. Personas datu apstrādei Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās piemēro [Eiropas Parlamenta un Padomes] Regulu (EK) Nr. 45/2001 [(2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.)]. Regulu [Nr. 45/2001] un citus Savienības tiesību aktus, ko piemēro šādai personas datu apstrādei, pielāgo šīs regulas principiem un noteikumiem saskaņā ar 98. pantu.

[..]”

5 Minētās regulas 4. panta 2. punktā jēdziens “apstrāde” ir definēts kā

“jebkura ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība vai darbību kopums, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darīt tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana”.

6 Atbilstoši šīs pašas regulas 51. panta 1. punktam:

“Katra dalībvalsts paredz, ka viena vai vairākas neatkarīgas publiskas iestādes ir atbildīgas par šīs regulas piemērošanas uzraudzību, lai aizsargātu fizisku personu pamattiesības un pamatbrīvības saistībā ar apstrādi un veicinātu personas datu brīvu apriti Savienībā (“uzraudzības iestāde”).”

7 Regulas 2016/679 55. pantā ir noteikts:

“1. Katra uzraudzības iestāde savas dalībvalsts teritorijā ir kompetenta pildīt uzticētos uzdevumus un īstenot pilnvaras, ko tai piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. Ja apstrādi veic publiska iestāde vai privāta struktūra, kas darbojas saskaņā ar 6. panta 1. punkta c) vai e) apakšpunktu, par to ir atbildīga attiecīgās dalībvalsts uzraudzības iestāde. Šādos gadījumos 56. pantu nepiemēro.

3. Uzraudzības iestādes nav kompetentas uzraudzīt apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus.”

Nīderlandes tiesības

8. Lai īstenotu Regulu 2016/679, Nīderlandes Karaliste pieņēma 2018. gada 16. maija *wet houdende regels ter uitvoering van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)* (PbEU 2016, L 119) (*Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming*) (Likums par Regulas 2016/679 noteikumu piemērošanu (Likums par Vispārējās datu aizsardzības regulas piemērošanu)), (Stb. 2018, Nr. 144). Šī likuma 6. pantā AP ir uzticēts uzraudzīt Regulas 2016/679 ievērošanu Nīderlandē. Nevienā no tā normām nav pārņemts Regulas 2016/679 55. panta 3. punktā paredzētais izņēmums.
9. 2018. gada 31. maijā *Raad van State* (Valsts padome), administratīvo lietu palātas priekšsēdētājs, kā arī *Centrale Raad van Beroep* (Sociālā nodrošinājuma un civildienesta lietu apelācijas tiesa, Nīderlande) un *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa, Nīderlande) administrācijas pieņēma *regeling verwerking Persoonsgegevens bestuursrechtelijke colleges* (Noteikumi par personas datu apstrādi administratīvajās tiesās). Ar tiem tika izveidota *AVG-commissie bestuursrechtelijke colleges* (Personas datu aizsardzības komisija administratīvajās tiesās, Nīderlande). Tās uzdevums ir konsultēt *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas priekšsēdētāju, kā arī *Centrale Raad van Beroep* (Sociālā nodrošinājuma un civildienesta lietu apelācijas tiesa) un *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Administratīvā sociālekonomisko lietu apelācijas tiesa) administrācijas par sūdzību izskatīšanu saistībā ar Regulā 2016/679 garantēto tiesību ievērošanu.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

10. Pēc tiesas sēdes, kas notika 2018. gada 30. oktobrī *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātā tiesvedībā, kuras dalībnieks bija Z, ko pārstāvēja X, pie viņiem vērsās žurnālists. Sarunas laikā X konstatēja, ka žurnālista rīcībā ir attiecīgās lietas materiāli, tostarp dokumenti, kurus viņš pats bija sagatavojis un kuros tostarp bija ietverts viņa vārds un adrese, kā arī Z valsts identifikācijas numurs. Žurnālists norādīja, ka šie dokumenti pie viņa ir nonākuši, pamatojoties uz *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas žurnālistiem piešķirtajām tiesībām piekļūt lietas materiāliem.
11. Ar 2018. gada 21. novembra vēstuli *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas priekšsēdētājs apstiprināja X, ka tā plašsaziņas līdzekļiem sniedz noteiktu informāciju par izskatīšanā esošajām lietām. Viņš norādīja, ka tiesas sēdes dienā *Raad van State* (Valsts padome) saziņas dienests nodod klātesošo žurnālistu rīcībā dokumentus, kas tiem ļautu sekot tiesas sēdēm, proti, pieteikuma par lietas ierosināšanu kopiju, iebildumu raksta kopiju un attiecīgā gadījumā pārsūdzētā tiesas nolēmuma kopiju, un dienas beigās šie dokumenti tiek iznīcināti.
12. Tad X un Z lūdza AP veikt personas datu aizsardzības noteikumu “piemērošanas pasākumus” attiecībā uz *Raad van State* (Valsts padome). Ar saviem pieteikumiem, kuriem ir sūdzību forma, viņi apgalvoja, ka, ļaujot žurnālistiem piekļūt viņu personas datiem, kas izriet no lietas materiāliem tiesā, *Raad van State* (Valsts padome) ir pārkāpusi Regulu 2016/679.

- 13 Atbildot uz šiem pieteikumiem, *AP* norādīja, ka saskaņā ar Regulas 2016/679 55. panta 3. punktu tās kompetencē nav pārbaudīt attiecīgās personas datu apstrādes darbības, ko veic *Raad van State* (Valsts padome). Pēc tam *AP* esot nodevusi X un Z pieteikumus Personas datu aizsardzības komisijai administratīvajās tiesās, kura savukārt tos esot nosūtījusi *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas priekšsēdētājam.
- 14 *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas priekšsēdētājs X un Z pieteikumus analizēja kā sūdzības par viņa 2018. gada 21. novembra vēstuli un pēc tam, kad viņš bija pieņēmis Personas datu aizsardzības komisijas administratīvajās tiesās atzinumu, noteica jaunu politiku piekļuvei tiesas lietu materiāliem, kura tika publicēta *Raad van State* (Valsts padome) tīmekļvietnē.
- 15 X un Z iesniedzējtiesā – *Rechtbank Midden-Nederland* (Centrālņīderlandes tiesa) apstrīdēja lēmumu, ar kuru *AP* bija atteikusies no savas kompetences izskatīt viņu pieteikumus.
- 16 Šī tiesa uzskata, ka tas, ka žurnālistam tiek sniegta piekļuve lietas materiāliem, kuros ir personas dati, un tie uz laiku tiek nodoti viņa rīcībā, ir personas datu “apstrāde” Regulas 2016/679 4. panta 2. punkta izpratnē, kurai šajā gadījumā X un Z nav piekrituši. Lai noteiktu, vai *AP* patiešām nebija kompetences lemt par X un Z pieteikumiem, iesniedzējtiesai tomēr ir šaubas par to, kā ir jāinterpretē šīs regulas 55. panta 3. punkts, kurā ir noteikts, ka uzraudzības iestādes kompetencē neietilpst pārbaudīt apstrādes darbības, ko veic tiesas, “pildot savus uzdevumus”.
- 17 Šādos apstākļos *Rechtbank Midden-Nederland* (Centrālņīderlandes tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Regulas 2016/679 55. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar formulējumu “apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus” var tikt saprasta tiesu iestādes piešķirta piekļuve procesuālajiem dokumentiem, kas ietver personas datus, turklāt šī piekļuve tiek piešķirta, nododot žurnālista rīcībā šo procesuālo dokumentu kopijas, kā tas ir norādīts lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu?

- Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, vai valsts uzraudzības iestādes veiktā šāda veida datu apstrādes uzraudzība ietekmē neatkarīgu tiesas spriešanu atsevišķās lietās?
- Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, ka saskaņā ar tiesu iestādes norādīto datu apstrādes veids un mērķis ir informēt žurnālistu un tādējādi dot viņam iespēju labāk ziņot par atklātu tiesas sēdi tiesvedības ietvaros, kas ir nepieciešams atklātības un tiesvedības pārskatāmības principa ievērošanai?
- Vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir nozīme tam, vai datu apstrāde ir balstīta uz skaidru juridisko pamatu valsts tiesiskajā regulējumā?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 18 Ar prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas 2016/679 55. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka tiesa žurnālistu rīcībā uz laiku nodod tiesas procesā iegūtos dokumentus, kuros ir personas dati, ir šīs tiesas “uzdevuma pildīšana” minētās tiesību normas izpratnē. Šajā kontekstā tā jautā, vai, lai atbildētu uz šo jautājumu, ir jāņem vērā apdraudējums, ko uzraudzības iestādes pilnvaru īstenošana varētu radīt tiesnešu neatkarībai konkrētu lietu

izspriešanā. Tā arī jautā, vai ir jāņem vērā procesuālo dokumentu izsniegšanas raksturs un mērķis, proti, ļaut žurnālistiem labāk informēt par tiesvedības norisi, vai arī tas, vai šī izsniegšana ir balstīta uz skaidru juridisko pamatu valsts tiesībās.

- 19 Iesākumā Z apgalvo, pirmkārt, ka uzdotajam jautājumam ir hipotētisks raksturs un ka tas tādēļ ir nepieņemams. Viņš uzskata, ka pretēji tam, kas norādīts lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, attiecīgo datu apstrādi veic nevis *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas, bet gan tās saziņas dienests, kas nav tiesa. Šajā lūgumā esot pieļautas arī vairākas citas kļūdas vai neprecizitātes, it īpaši attiecībā uz personas, kura pēc tiesas sēdes esot vērsusies pie X un Z, statusu un precīzu to pieteikumu saturu, kurus AP bija nodevusi *Raad van State* (Valsts padome) administratīvo lietu palātas priekšsēdētājam.
- 20 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru uz jautājumiem par Savienības tiesībām attiecas atbilstības pieņēmums. Tiesa var atteikties lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu tikai tad, ja ir acīmredzams, ka lūgtajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekāda sakara ar pamatlietas apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēmai ir hipotētisks raksturs vai arī ja Tiesai nav zināmi faktiskie un tiesību apstākļi, kas vajadzīgi, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz tai uzdotajiem jautājumiem (skat. spriedumu, 2020. gada 24. novembris, *Openbaar Ministerie* (Dokumentu viltošana), C-510/19, EU:C:2020:953, 26. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 21 Turklāt LESD 267. pantā noteiktās procedūras ietvaros, kuras pamatā ir funkciju sadale starp valsts tiesām un Tiesu, tikai valsts tiesas kompetencē ir konstatēt un novērtēt pamattiesvedības faktus (skat. spriedumu, 2017. gada 26. aprīlis, *Farkas*, C-564/15, EU:C:2017:302, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 22 No lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izriet, ka iesniedzējtiesai ir jālemj par Regulas 2016/679 55. panta 3. punkta piemērošanu faktam, ka pamatlietā ir notikusi tiesvedības pamatlietā procesuālo dokumentu, kuros ir personas dati, nodošana, lai noteiktu, vai minētā fakta likumības izvērtēšana ir vai nav AP kompetencē. No šī sprieduma iepriekšējā punktā atgādinātās judikatūras turklāt izriet, ka Z nevar atspēkot iesniedzējtiesas uzdotā jautājuma atbilstīguma prezumpciju, apstrīdot faktiskos elementus, kurus šī tiesa izklāstījusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu un par kuriem Tiesai nav jālemj. No tā izriet, ka Z izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.
- 23 Otrkārt, Z norāda, ka Tiesai Regulas 2016/679 55. panta 3. punkts esot jāatzīst par spēkā neesošu, jo tas, ka attiecīgās uzraudzības iestādes kompetences neesamība attiecībā uz apstrādes darbībām, ko veic tiesas, "pildot savus uzdevumus", kura ir paredzēta šajā tiesību normā, neesot papildināta ar dalībvalstu pienākumu paredzēt īpašu kontroles kārtību attiecībā uz šādām apstrādes darbībām, kas esot pretrunā prasībām, kuras izriet no tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību.
- 24 Tomēr šādai argumentācijai nevar piekrist, jo, kā izriet no Regulas 2016/679 20. apsvēruma, Savienības likumdevējs, formulējot šīs regulas 55. panta 3. punktu, nav vēlējies izvairīties no jebkādas uzraudzības attiecībā uz apstrādes darbībām, ko veic tiesas, "pildot savus uzdevumus", bet ir vienīgi izslēdzis, ka šo darbību uzraudzība tiktu uzticēta ārējai iestādei.
- 25 Lai atbildētu uz iesniedzējtiesas uzdotu jautājumu, kas īsumā izklāstīts šī sprieduma 18. punktā, vispirms ir jānorāda, ka Regulas 2016/679 2. panta 1. punktā ir paredzēts, ka šo regulu piemēro "personas datu apstrādei, kas pilnībā vai daļēji veikta ar automatizētiem līdzekļiem, un tādu personas datu apstrādei, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas", bez nošķiruma atkarībā no tā, kas veic konkrēto apstrādi. No tā izriet, ka, neskarot tās

2. panta 2. un 3. punktā minētos gadījumus, Regula 2016/679 ir piemērojama apstrādes darbībām, ko veic gan privātpersonas, gan valsts iestādes, tostarp, kā norādīts tās 20. apsvērumā, tādas tiesu iestādes kā tiesas.
- 26 Šo interpretāciju apstiprina fakts, ka vairākas Regulas 2016/679 normas ir papildinātas ar kārtību, kuras mērķis ir ievērot tiesu veiktās apstrādes īpatnības. Tā tas it īpaši ir šīs regulas 55. panta 3. punkta gadījumā, kas izslēdz uzraudzības iestādes kompetenci attiecībā uz apstrādes darbībām, ko veic tiesas, “pildot savus uzdevumus”.
- 27 Šajā ziņā Regula 2016/679 atšķiras no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV 2003, L 41, 26. lpp.), kas nav piemērojama tiesām (spriedums, 2021. gada 15. aprīlis, *Friends of the Irish Environment*, C-470/19, EU:C:2021:271, 34.–40. punkts).
- 28 Lai noteiktu jēdziena “apstrādes darbības, ko veic tiesa, pildot savus uzdevumus” Regulas 2016/679 55. panta 3. punkta izpratnē tvērumu, ir jāatgādina, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī konteksts, kādā tā iekļaujas, un tiesību aktos, kuros šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumu, 2020. gada 6. oktobris, *Jobcenter Krefeld*, C-181/19, EU:C:2020:794, 61. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 29 Šajā ziņā no Regulas 2016/679 55. panta izriet, ka šī panta mērķis ir noteikt kompetenci personas datu apstrādes uzraudzības jomā un it īpaši noteikt valsts uzraudzības iestādei piešķirtās kompetences robežas.
- 30 Tādējādi Regulas 2016/679 55. panta 3. punktā ir paredzēts, ka šīs uzraudzības iestādes kompetencē neietilpst apstrādes darbības, ko veic tiesas, “pildot savus uzdevumus”.
- 31 Regulas 2016/679 20. apsvērumā, kura kontekstā ir lasāms šis 55. panta 3. punkts, ir precizēts, ka būtu jābūt iespējai apstrādes darbību, ko īsteno tiesas, “veicot tiesas spriešanas funkciju,” uzraudzību uzticēt attiecīgās dalībvalsts tiesu sistēmas konkrētām struktūrām, nevis šīs dalībvalsts uzraudzības iestādei, “lai nodrošinātu, ka tiesu iestādes ir neatkarīgas savu tiesu varas uzdevumu izpildē, tostarp lēmumu pieņemšanā”.
- 32 Kā ģenerālvokāts ir norādījis secinājumu 80. un 81. punktā, no paša Regulas 2016/679 20. apsvēruma formulējuma, it īpaši no vārda “tostarp” lietojuma, izriet, ka šīs regulas 55. panta 3. punktā izvirzītā mērķa, proti, aizsargāt tiesu varas neatkarību, tai pildot savus uzdevumus, apjoms nevar tikt ierobežots tikai ar tiesas neatkarības garantiju saistībā ar tiesas konkrēta nolēmuma pieņemšanu.
- 33 Tiesu varas neatkarības saglabāšana vispārīgi nozīmē, ka tiesas uzdevumi tiek pildīti pilnīgi autonomi, tiesām neesot pakļautām nekādai hierarhiskai saiknei vai subordinācijai attiecībā pret kādu citu iestādi un nesaņemot nekādas izcelsmes rīkojumus vai instrukcijas, tādējādi esot aizsargātām pret ārēju iejaukšanos vai spiedienu, kas var nelabvēlīgi ietekmēt to locekļu spriešanas neatkarību un ietekmēt viņu lēmumus. Savienības tiesībās paredzētajām neatkarības un objektivitātes garantijām ir nepieciešams, lai pastāvētu noteikumi, kas kliedētu indivīdos jebkādas pamatotas šaubas par minētās tiesas ārēju ietekmējamību un tās neitralitāti attiecībā uz interesēm, ar ko tā saskaras (šajā nozīmē skat. it īpaši spriedumus, 2018. gada 27. februāris, *Associação Sindical dos Juízes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117, 44. punkts; 2018. gada 25. jūlijs, *Minister for Justice and Equality* (Tiesu sistēmas nepilnības), C-216/18 PPU,

EU:C:2018:586, 63. punkts; 2019. gada 24. jūnijs, Komisija/Polija (Augstākās tiesas neatkarība), C-619/18, EU:C:2019:531, 72. punkts, kā arī 2021. gada 21. decembris, *Euro Box Promotion* u.c., C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19, C-840/19, EU:C:2021:1034, 225. punkts).

- 34 Līdz ar to Regulas 2016/679 55. panta 3. punktā ietvertā atsauce uz apstrādes darbībām, kuras īsteno tiesas, “pildot savus uzdevumus”, šīs regulas kontekstā ir jāsaprot tādējādi, ka tā attiecas ne tikai uz personas datu apstrādi, ko tiesas veic konkrētu lietu ietvaros, bet gan kā tāda, kas vispārīgāk attiecas uz visām apstrādes darbībām, ko tiesas veic saistībā ar to tiesas spriešanas darbību, un līdz ar to no uzraudzības iestādes kompetences ir izslēgtas apstrādes darbības, kuru uzraudzība no šīs iestādes puses varētu tiešā vai netiešā veidā ietekmēt tiesas locekļu neatkarību vai to lēmumus.
- 35 Šajā ziņā, lai gan tiesas veiktās apstrādes raksturs un mērķis galvenokārt ir saistīts ar apstrādes likumības pārbaudi, tie var norādīt uz to, vai šī apstrāde ietilpst šīs tiesas “uzdevumu izpildē”.
- 36 Savukārt, tas, vai apstrādei ir nepārprotams juridiskais pamats valsts tiesību aktos vai arī tas, vai tajā ietvertos personas datus var likumīgi izpaust trešām personām, ir būtiski tikai attiecībā uz apstrādes likumības pārbaudi, jo tam nav nozīmes, lai noteiktu, vai uzraudzības iestāde ir kompetenta uzraudzīt apstrādi, pamatojoties uz Regulas 2016/679 55. pantu.
- 37 Attiecībā uz tādu apstrādi, kāda ir aplūkota pamatlietā, ir jākonstatē, ka, neskarot Regulā 2016/679 paredzēto materiāltiesisko pienākumu izpildi, uzraudzības iestādes kompetencē, piemērojot šīs regulas 55. panta 3. punktu, tostarp neietilpst personas datu apstrāde, ko veic tiesas, īstenojot savu saziņas politiku par tajās izskatāmajām lietām, piemēram, to, ka žurnālistiem tiek nodrošināta pagaidu piekļuve tiesvedības dokumentiem, lai tie varētu nodrošināt atspoguļojumu plašsaziņas līdzekļos.
- 38 Proti, tās informācijas identificēšana, kura, ņemot vērā attiecīgās lietas priekšmetu un kontekstu, var tikt sniegta žurnālistiem, lai ļautu tiem informēt par tiesvedības norisi vai izskaidrot kādu pieņemtā nolēmuma aspektu, ir skaidri saistīta ar to, ka šīs tiesas “pilda savus uzdevumus”, un tā uzraudzība, ko veic ārēja iestāde, varētu vispārīgi kaitēt tiesu varas neatkarībai.
- 39 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas 2016/679 55. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka tiesa žurnālistu rīcībā uz laiku nodod tiesvedības dokumentus, kuros ir personas dati, lai tiem ļautu labāk iepazīties ar šīs tiesvedības norisi, ietilpst šīs tiesas “uzdevumu pildīšanā” minētās tiesību normas izpratnē.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospiež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārējā datu aizsardzības regula), 55. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas, ka tiesa žurnālistu rīcībā uz laiku nodod tiesas procesuālos

dokumentus, kuros ir personas dati, lai tiem ļautu labāk iepazīties ar šīs tiesvedības norisi, ietilpst šīs tiesas “uzdevumu pildīšanā” minētās tiesību normas izpratnē.

[Paraksti]